

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/374/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813204760
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5813204760.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: Mgr. N. U., nar. XX.X.XXXX, bytom W., Q. č. XXX/X, zastúpená advokátkou JUDr. Veronikou Leppovou, so sídlom M., Y. č. XX/XX, proti odporcovi: K. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. č. XXX, zastúpený advokátkou JUDr. Ivicou Firstovou, so sídlom H. V., C.. XXXX, o zaplatenie 33.000,- Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 8C/145/2013-145 zo dňa 16. februára 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 8C/145/2013-145 zo dňa 16. februára 2015 potvrdzuje.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške, aká bude uvedená v písomnom vyhotovení rozsudku na účet právnej zástupkyne navrhovateľky JUDr. Veroniky Leppovej v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi podľa § 149, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. povinnosť zaplatiť navrhovateľke čiastku 33.000,- Eur s úrokom z omeškania 8,75% ročne od 20.2.2013 do zaplatenia v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň týmto rozsudkom uložil odporcovi podľa § 142 ods. 1 O.s.p. povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 1.980,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 3.399,66 Eur, na účet zástupkyne navrhovateľky v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v podrobnostiach poukázal na okolnosti uzatvárania dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Akcentoval konzistentnosť a vierohodnosť dôkazov prezentovaných navrhovateľkou, ktorými bolo vyvrátené, že sporná dohoda vznikla ešte pred právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uviedol, že od začiatku konania navrhovateľka tvrdila, že dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva bola medzi účastníkmi uzavretá dňa 20.4.2012 (teda pred zánikom manželstva). Jej obrana spočívala v tom, že dohodu považovala za platnú aj napriek tomu, že bola podpísaná skorší deň ako bola právoplatnosť ich rozvodu. Navrhovateľka si začala spomínať na okolnosti uzavretia dohody až po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline, ktorý jednoznačne konštatoval, že dohodu nemožno uzavrieť pred právoplatnosťou rozsudku, ktorým sa rozvádza manželstvo. V úvodnej fáze konania navrhovateľka trvala na tom, že sporná zmluva bola uzavretá dňa 20.4.2012. Navrhovateľka mohla uviesť už v návrhu skutočnosti, ktoré by preukazovali, že zmluva bola v skutočnosti podpísaná neskôr. Pri dokazovaní sa nepodarilo jasne a presvedčivo preukázať, kedy bola dohoda vyporiadaní BSM skutočne uzavretá. Nie je v možnostiach odporcu

predložiť na preukázanie jeho tvrdení iný dôkaz ako výpoveď jeho matky, keďže v relevantnom čase bol v kontakte len s ňou. Ani výpis telefonických hovorov, na ktorý poukazoval súd v odôvodnení rozhodnutia, nepotvrďuje, že skutkové okolnosti podpisu zmluvy boli také, ako tvrdila navrhovateľka. Odporca sa dohodol totiž s navrhovateľkou na podpise zmluvy skôr s tým, že dňa 20.4.2012 ju navštívil u nej doma, keď prišiel z Rakúska. Dôkazy boli v konaní vyhodnotené jednostranne a v neprospech odporcu. Odporca v odvolaní tiež spochybnil výšku nároku uplatneného nároku na základe spornej dohody, ktorú podpísal v stave psychickej traumy z rozvodu. Napokon odvolateľ konštatoval, že rozsudok súdu prvého stupňa nespĺňa kritéria vymedzené v § 157 ods. 2 O.s.p.

Navrhovateľka vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zopakovala svoju argumentáciu prezentovanú v prvostupňovom konaní, pričom upriamila pozornosť na fakt, že svoje tvrdenia podrobnejšie rozvinula v neskoršej fáze konania, pretože dovtedy sa jej nikto na okolnosti uzatvárania zmluvy nepýtal. Poukázala na správne závery okresného súdu, ktorý na podporu svojej argumentácie vychádzal aj z údajov o uskutočnených telefonických hovoroch odporcu v relevantnom čase.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za nevyhnutné poukázať na základné zásady dokazovania v sporovom konaní, keď účastník tvrdiaci istú skutočnosť, musí túto aj relevantným spôsobom preukázať. Pokiaľ tu bola v konaní predložená zmluva o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva s určitým dátumom, bolo možné spochybniť takýto dôkaz opačným tvrdením a prezentovaním dôkazu. Dôkazné bremeno na preukázanie takéhoto opaku spočívalo na navrhovateľke, ktorá z pohľadu odvolacieho súdu náležite popísala okolnosti uzavretia zmluvy, čomu nasvedčuje aj výpis telefonických hovorov, na ktorý správne poukázal okresný súd. Súd prvého stupňa v uvedenom smere veľmi podrobne a vyčerpávajúco vyhodnotil dokazovanie a jeho záverom niet čo vytýkať, pretože sú konzistentné a logické. Z uvedeného dôvodu krajský súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku, ktoré bolo odôvodnené v súlade so všetkými pravidlami formulovanými v § 157 ods. 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 (v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V odvolacom konaní bola úspešná navrhovateľka, ktorej krajský súd priznal náhradu trov druhostupňového konania v sume 361,91 Eur (vyjadrenie k odvolaniu podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. 353,52 Eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. 8,39 Eur). Krajský súd dodáva, že náhrada trov konania mohla byť priznaná len v uplatnenej výške, inak by za jeden úkon právnej služby advokáta patrila navrhovateľke náhrada v sume 486,34 Eur.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.